

8η Μαρτίου

Μία παρεξηγημένη Ημέρα...

Γράφει ο Μιχάλης Τελλίδης



Η Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, όπως θεσμοθετήθηκε το 1977 από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, καθιερώθηκε για να θυμίζει στις γυναίκες του κόσμου ότι ύστερα από πολλές θυσίες και άνισους αγώνες, το γυναικείο φύλλο κατέκτησε ίσα δικαιώματα με τους άντρες, διεκδίκησε καλύτερες συνθήκες εργασίας καθώς και δικαίωμα ψήφου. Σε ποιές όμως γυναίκες αναφερόμαστε; Σ' εκείνες που είχαν την τύχη και γεννηθούν στη πολιτισμένη δύση ή σ' αυτές που είχαν την ατυχία να δουν το φως του ήλιου σε κάποια μεσαιωνικού τύπου χώρα;

Γεγονός αναμφισβήτητο είναι ότι η ισότητα των δύο φύλλων είναι δυστυχώς ανύπαρκτη σε πολλές ακόμη χώρες, όπου υπάρχουν παιδιά, κοπέλες, γυναίκες, ηλικιωμένες που δεν έχουν καμία αξία, καμία υπόσταση μέσα στην κοινωνία. Ακόμη και σήμερα στον 21ο αιώνα της «εξέλιξης», υπάρχουν γυναίκες που γεννιούνται σε καθεστώτα ομηρίας και εκπορνεύονται πριν ακόμη ενηλικιωθούν. Κοπέλες που πωλούνται σαν αντικείμενα για «όλες» τις δουλειές...

Η 8η Μαρτίου πρέπει να είναι Ημέρα κινητοποιήσεων σε όλο τον κόσμο και όχι Ημέρα γιορτής. Ημέρα «θλίψης» μάλλον, για τα εκατομμύρια κορίτσια, θύματα σωματικής, σεξουαλικής ή συναισθηματικής βίας, κορίτσια που υποβάλλονται σε ακρωτηριασμό των γεννητικών τους οργάνων, που συχνά δολοφονούνται από συγγενείς τους για λόγους τιμής...

Σ' ολόκληρο τον πλανήτη, υπό την ανοχή κρατών, θυσιάζονται στο βωμό της σεξουαλικής εκμετάλλευσης και της ηδονής, εκατομμύρια ανήλικα κορίτσια. Πώς είναι δυνατόν να γιορτάζονται μάχες, που υποτίθεται ότι έχουν κερδηθεί, όταν υπάρχουν ακόμα ανοιχτές πληγές που αιμορραγούν; Πώς μπορούμε να μιλάμε για ελευθερία, ισότητα, ιδανικά και πάνω απ' όλα, για ανθρώπινα δικαιώματα, σ' έναν απάνθρωπο κόσμο;

Στις Ηνωμένες Πολιτείες οι εργάτριες στον τομέα της υφαντουργίας, κινητοποιήθηκαν πριν 164 χρόνια, στις 8 Μαρτίου 1857 στη Νέα Υόρκη, για τις άθλιες συνθήκες εργασίας και τους χαμηλούς μισθούς τους. Ήταν η έναρξη του εργατικού κινήματος. Δύο χρόνια αργότερα οργανώθηκε το πρώτο σωματείο γυναικών το οποίο συνέχισε τον αγώνα για τη χειραφέτησή τους.

Η φετινή Ημέρα της Γυναίκας είναι αφιερωμένη στον παγκόσμιο αγώνα των γυναικών κατά της κρίσης του COVID-19. Οι γυναίκες βρίσκονται στη πρώτη γραμμή του αγώνα της πανδημίας του κορονοϊού, καθώς αποτελούν την πλειοψηφία των εργαζομένων, που απασχολούνται στις υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης.

Πολλές έχουν επίσης πληγεί σοβαρά από την κρίση λόγω της απώλειας θέσεων εργασίας ή της απασχόλησής τους σε επιφανείς θέσεις εργασίας. Επί πλέον, οι συνεχιζόμενοι εγκλεισμοί έχουν οδηγήσει σε αύξηση της ενδοοικογενειακής βίας. Η φετινή Ημέρα της Γυναίκας θα τιμηθεί επίσημα στις 8 Μαρτίου.

Στις μέρες μας πάντως, η Ημέρα αυτή έχει χάσει το πολιτικό και κοινωνικό της μήνυμα. Αφενός εμπορευματοποιήθηκε και αφετέρου εκλήφθηκε ως ευκαιρία για να εκφράσουν οι άνδρες την αγάπη τους στις γυναίκες, όπως κατά την Ημέρα της Μητέρας και του Αγίου Βαλεντίνου...

Θα κλείσω με το ρεαλιστικό γνωμικό του Γάλλου ποιητή Λαμαρτίνου:
«Υπάρχει μια γυναίκα στην αρχή όλων των μεγάλων πραγμάτων».